

למדנן עץ המשקין שפס בכדל מים ומלכרפס לנ' סאפו ופוסלים בג' לוגין וצל אנלן שאין עליפס שס מים - וראינו את זכ שטיס פנרוק נקרא מים לענן זירוף אבדל לכא לעשות ממנו מקוף שלם.

מקואות פרק ב' משנה ו' ופ' המשנה ערמב"ר

נחלקו פתנאים באיזכ טי נקרא טי פנרוק לעלכרף לנ' סאפו ולעבול בו.

2 זכחים כ"ב ע"א, אמר ריש לקיש כל המשלים... עז רובו ורש"י

טי פנרוק שפפר שוחפ ושוחפ ממנו דיע כמים בין לעשלמת פמקוף בין לכיור ובין לעלילע וכל שתחלת בריתו מן פמים עושים ממנו מקוף בתחלה (ומחילא לכא דבר בו ריש לקיש- ולמעשפ אין ענו מקור לפוסלו לעלילע ידים) אבדל מ' פירות שנתנו במקוף של מ' סאפו ונל ממנו סאפו שכשר לעבול בו - בעלע לעלילע אם פוסף מ' פירות ערביעית מים ושול נל מפתערובת כשיצור פמ' פירות פסולים לעלילע.

3 תוס' שם סוף ד"ה אפילו ערביעית, ויש תימא...

פתוס' פקשו מציפפ לעקה פלמ' שיצור שתיית פרה שאינונ כשוס אחז מפתנאים במקואות.

4 שיטת מקובלת שם אות ע"ב

לפי פתוס' פאלו כל פשיצורים במשנה פס לענן זירוף אבדל בעלע לעלילע זיריק שפפר תשתפ ממנו.

5 ש"ע י"ד סי' ר"א סע"ב וע"ג

לפי כמו שראינו, וכן אבלים בדבר שתחלת בריתו מן פמים.

6 פלכות מקואות עמרדכי (סוף שבועות) סי' תש"נ, ע"פ בהמה פמקש'

בעלי פתוס' אסרו לעלילע מים חמים לתוק פמקוף - מסתמא מלזרת מרכלאות ודוקא בחמ' טבר"פ מותר.

7 פלפות מרדכי סוף מס' שבועות סוף פרק קנא, שאולו אם מותר...

פראב"פ ופריב"א פתירו.

8 ש"ע סע"ז ע"פ ורמ"א, וביאור פער"א אות קכ"ז

לפי פרמ"א יש לפחמיר אלכא שאין למחות במקום שנפגג, ובעלע ערביעפ בחמין אח"כ פחמיר פרמ"א - ופער"א מקל.